

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
פליליים**

ע"פ 06-22-06- נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט העמית ציון קאפח

המערערת

ע"י ב"כ עו"ד ד"ר [REDACTED] ועו"ד [REDACTED]

נגד

המשיבה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ברכה שורמן-פלוס

פסק - דין

- 1
- 2 1. ערעור על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו מיום 1.6.22 (ת"פ 18- [REDACTED]- [REDACTED]).
- 3 כב' השופט ש' אבינור), במסגרתה נדחתה בקשת המערערת לאיסור פרסום שמה לפי
- 4 סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: "**חוק בתי**
- 5 **המשפט**"), לאחר זיכוייה מהאישומים שיוחסו לה.
- 6
- 7 2. ברקע הפרשה עומד הליך גירושין מר שהתנהל בין המערערת ובעלה במועדים
- 8 הרלוונטיים (להלן: "**המתלונן**") בבית הדין הרבני האזורי בתל אביב (להלן: "**בית**
- 9 **הדין**"). המערערת הוסיפה להחלטת בית הדין מיום 16. [REDACTED] את המשפט: "הבעל
- 10 מתחייב לשאת בתשלום מלוא שכר הדירה והוצאותיה עד מתן הגט" (להלן: "**הנוסח**
- 11 **המזויף**") ושלחה את הנוסח המזויף אל המתלונן בצרוף המסרים: "אם לא תעביר את
- 12 תשלומי שכר הדירה, העורך דין יוציא צו נוסף ושאמרת שזאת לא החלטה אלא
- 13 הודעה", "זאת החלטה ואין לה פרשנות", "אין בעיה אני אלך עם זה להוצל"פ". בגין
- 14 המעשים האמורים הוגש נגד המערערת כתב אישום אשר ייחס לה עבירות של זיוף
- 15 מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, לפי סעיף 418 לחוק העונשין, תשל"ז-1977
- 16 (להלן: "**חוק העונשין**") וניסיון לקבלת דבר במרמה (בנסיבות מחמירות) לפי סעיף
- 17 415 וסעיף 25 לחוק העונשין.
- 18 לא הייתה מחלוקת עובדתית כי המערערת אכן הוסיפה את הנוסח המזויף להחלטת בית
- 19 הדין ושלחה אותו למתלונן.
- 20 אחר כל אלה זוכתה המערערת ביום 21. [REDACTED] מהעבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה על
- 21 יסוד מספר נימוקים אשר יפורטו בפרק דיון והכרעה.
- 22 כן זוכתה מעבירה של זיוף מסמך (ההחלטה השיפוטית –צ.ק.) בכוונה לקבל דבר על יסוד
- 23 קביעת בית משפט קמא כי מדובר "בזוטי דברים", על פי סעיף 34 יז לחוק העונשין, על יסוד
- 24 התשתית העובדתית אשר שימשה לזיכוי המערערת מהעבירה של ניסיון לקבלת דבר
- 25 במרמה.
- 26

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 06-22-06- ■■■■■ נ' מדינת ישראל

1 ביום 5.22. ■■■■■ הגישה המערערת את הבקשה לאיסור פרסום מושא ענייננו, לאחר
2 שחלק מהמסמכים, הבקשות וההחלטות בתיק פורסמו במרשתת ובכללן פרטים
3 אודות כתובתה, מצבה הכלכלי ועוד. לדידה של המבקשת, הפרסום פוגע בשמה,
4 בכבודה, בפרטיותה ובחופש עיסוקה ואין בו אינטרס ציבורי או כדי לקדם את עקרון
5 פומביות הדיון. איסור פרסום שם המערערת נדרש כדי למנוע פגיעה חמורה בפרטיותה
6 לאור הרקע להליך וקיומם של היבטים אישיים ופרטיים אשר מצאו ביטוי אף
7 בהכרעת הדיון.

8
9 המשיבה לא התנגדה לאיסור פרסום הפרטים האישיים במסמכים שצוינו בבקשה
10 אולם התנגדה לאיסור פרסום שם המבקשת.

11
12 ביום 1.6.22 דחה בית משפט קמא את הבקשה וקבע כי עקרון פומביות הדיון מחייב
13 את דחיית הבקשה לאיסור פרסום שם המערערת הואיל ועניינה לא נכנס בגדר
14 החריגים הקבועים בחוק, אותם יש לפרש על דרך הצמצום. עוד קבע בית משפט קמא
15 כי השיהוי הניכר בהגשת הבקשה מטה אף הוא את הכף לחובת המערערת.
16 עם זאת נעתר בית משפט קמא לבקשה לאיסור פרסום המסמכים הנוספים כאמור.

17
18 המערערת לא השלימה עם החלטת בית המשפט קמא וטוענת כי הפרסום עולה כדי 3.
19 פגיעה חמורה בפרטיותה. באי כוחה המלומדים של המערערת הפנו לאופי המידע
20 שנחשף המצוי בליבת הזכות לפרטיות, לרבות עניינים משפחתיים או עניינים רפואיים
21 (רע"א 382/16 ורדה רות יהל נ' פקיד שומה תל אביב 4 (13.7.2016)) ומפנים בנוסף
22 להנחיית פרקליט המדינה מס' 14.18 – איסור פרסום "לשם מניעת פגיעה חמורה
23 בפרטיות" – סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט הכולל מידע הנמצא במסגרת 'הפרטיות
24 האינטימית' ומגלם את צנעת הפרט. המערערת מוסיפה כי הפגיעה מתעצמת נוכח
25 הנגישות הגבוהה של המידע במרשתת (ע"א 438/14 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוח
26 רכב (הפול) (6.2.2014)). ביחס לשיהוי בהגשת הבקשה מציינת המערערת כי אין
27 מדובר במצב שבו את הנעשה אין להשיב וכי מתן הצו יאפשר לה למזער את הפגיעה
28 בזכויותיה ומוסיפה כי מטרתו של עקרון פומביות הדיון לא יתגשמו על ידי פרסום
29 שמות נאשמים שאינם מוכרים ומכל מקום מדובר בפגיעה מזערית בפומביות הדיון
30 נוכח ההגבלה המבוקשת ביחס לשם המערערת ולא לאיסור פרסום ההליך כולו.

31 המערערת טענה כי זכותה בדיון והכרעת הדיון חושפת פרטים אינטימיים מחייה. פרסום
32 פרטי המערערת הכוללים, בין היתר, נגישות הציבור למידע אודות הליכי הגירושין שלה
33 בביה"ד הרבני, עניינים הנוגעים לשאלת ייחוס קטינים וזהותם, כמו גם פרטיותם,
34 התנהגותה העומתית שאין לה קשר למחלוקות שלובנו במסגרת הכרעת הדיון, וכן חשיפה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 06-22-06- נ' מדינת ישראל

1 למצבה הכלכלי. פרסום כל אלו ברבים יפגע פגיעה קשה בפרטיותה, בזכותה לכבוד, בשמה
2 הטוב ובחופש העיסוק של המערערת, המתעצמים אף יותר לנוכח גישת הציבור למידע זה.
3
4 הבקשה לא הוגשה בשיהוי ניכר, ולא תהווה פגיעה בעיקרון פומביות הדיון, קל וחומר,
5 כאשר המשיבה לא מצביעה על אינטרס ציבורי מסוים עליו מבססת היא את התנגדותה
6 לבקשה לאיסור פרסום.

7
8 המשיבה סבורה כי דין הערעור להידחות והיא משתיינתה התנגדותה על עקרון פומביות
9 הדיון ובחשיפת ההליך המשפטי לציבור לרבות שמו של בעל הדין ואף לשם הצורך
10 להתריע בפני הציבור על הסיכון הנשקף מאדם מסוים. המשיבה גורסת כי העניין
11 הציבורי בפרסום שם המערערת נעוץ בכך שמדובר בזיוף החלטה של ערכאה שיפוטית
12 בכוונה להפוך הצהרה של בעלה לחיוב כספי של ממש שניתן לנקוט לגביה הליכי הוצאה
13 לפועל (סעיף 10 לעיקרי טיעון המשיבה). לשיטת המשיבה, העניין המשפחתי טפל
14 לעבירות שיוחסו למערערת אשר פגעה בסדרי שלטון ומשפט ואין מדובר בפגיעה
15 חמורה בפרטיותה החורגת מהפגיעה הטבעית הנגרמת לכל נאשם שעניינו מפורסם.
16 יש להותיר את החלטת בימ"ש קמא על כנה, מהיותה מאזנת באופן ראוי את זכות פומביות
17 הדיון כעיקרון על, למול זכויות המערערת אשר זוכתה בדיון וזיכוייה "מקחה את עוצמת
18 הפגיעה בה".

19
20 הנחיית פרקליט המדינה מספר 14.18 (להלן: "ההנחיה") לא קובעת באופן גורף איסור
21 פרסום שם הנאשם כל אימת שמדובר בעניינים משפחתיים, כאשר המשיבה מסכימה כי
22 "איסור פרסום של הפרטים האישיים, שנקבעו בהחלטה, מושא הערעור, אכן מהווים
23 פגיעה חמורה, במובחן מאיסור פרסום שם המערערת, והסכמת המשיבה בבית משפט
24 קמא לאיסור פרסום מהווה יישום נאות של ההנחיה".

25
26 צדק בימ"ש קמא בקביעתו כי המערערת הגישה בקשתה בשיהוי ניכר, מהיותה חסרת
27 נפקות מעשית שלאחר שזו כבר פורסמה ברבים, ויש ליתן משקל לטענה זו בשיקולי קבלת
28 הערעור.

4. דיון והכרעה

30
31 לאחר שעיינתי בכתבי הטענות, ולאחר ששקלתי בכובד ראש את טיעוני הצדדים,
32 הגעתי לכלל מסקנה כי בנסיבות הפרטיקולריות של תיק זה – דין הערעור להתקבל.
33
34
35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 06-22-06- נ' מדינת ישראל

א. על עיקרון פומביות הדיון, המעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, בסעיפים 68 ו-70 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984:

"מורה כי הליכים משפטיים יתנהלו בפומבי ובדלתיים פתוחות, והוא חושף את פועלה של מערכת המשפט ואת ההליכים שהיא מקיימת לעיניו של הציבור הרחב. פומביות זו של הדיון נועדה להבטיח את זכותם של בעלי הדין להליך תקין והוגן, ויש בה כדי לחזק את אמון הציבור במערכת המשפט בהגשימה את זכותו של הציבור לדעת, את חופש הביטוי ואת חופש התקשורת והעיתונות... פרסום תוכני הדיון השיפוטי ופרסום הפרטים המזהים של הנוטלים בו חלק הוא פועל יוצא של עקרון פומביות הדיון... והוא האמצעי שבעזרתו מתוודע הציבור הלכה למעשה לנעשה באולם בית המשפט. בעולם של תקשורת מפותחת מאפשרים אמצעי התקשורת לכל אדם, גם אם איננו נוכח בעצמו באולם בית המשפט, לקבל מידע על ההליכים המשפטיים, לגבש עמדה כלפיהם, להעריכם ולבקדם" (בש"פ 8698-05 אזולאי נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(3) 168, 172 (2005)).

אמנם, גם לעיקרון פומביות הדיון ישנם חריגים, ובמיוחד בעת בה, לעתים, מידע רגיש אודות כל מאן דבעי חשוף "במחי קליק". אכן, בעת שביהמ"ש שוקל את שיקולי עיקרון פומביות הדיון למול הפגיעה הנטענת של האדם העומד בפתחו ומבקש לאסור על פרסום שמו, עליו להתחשב ב"שאלה האם הפגיעה עולה כדי פגיעה חמורה בפרטיות, במובן של סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, תיבחן בשים לב לאופי המידע הפוגע. ככל שהמידע שנחשף מתייחס לעניינים שמקובל לראותם כמצויים בליבת הזכות לפרטיות – כגון עניינים אינטימיים, עניינים משפחתיים או עניינים רפואיים – תגבר הנטייה לראות בחשיפתו משום פגיעה חמורה, ולהיפך... כאשר שיקולים נוספים שניתן להתחשב בהם לצורך הבחינה הם, למשל: מיהות הטוענים לפגיעה בזכות (בגירים או קטינים?); אדם פרטי או איש ציבור?); האופן שבו נשמר המידע (האם מקור המידע בחומר אישי, כגון יומנים?); האופן שבו הושג המידע (מהם ההליכים שנקטו על מנת להשיג את המידע?); כיצד נחשף המידע?); ועוד. לבסוף יוער, כי גם כאשר בית המשפט מגיע למסקנה כי הפגיעה בפרטיות היא "פגיעה חמורה", אין משמעות הדבר כי הוא יפעיל בהכרח את סמכותו מכוח סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט. ברי כי גם שאלה זו כפופה לשיקול דעת". (פסי' 22 לפסק-דינו של כבי' השופט י' דנציגר ברע"א 382/16 יהל נ' פקיד שומה תל אביב 4 (13.7.2022)).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 06-22-06- נ' מדינת ישראל

1 עקרון פומביות הדיון אם כן, הינו עקרון יסוד חוקתי ומרכזי בשיטתנו,
2 באמצעותו הצדק לא רק נעשה אלא גם נראה, בזכותו נשמרים תקינות ההליך
3 המשפט וביצור אמון הציבור במערכת המשפט (ר' ע"א 4963/07 **ידיעות**
4 **אחרונות בע"מ נ' פלוני**, בפסקה 7 (27.2.08) (להלן: "**ענין ידיעות אחרונות**").
5 מושכלות יסוד הן כי פומביות הדיון הוא הכלל, ואיסור הפרסום הוא החריג.

6
7 במסגרת סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט ביקש המחוקק למצוא את נקודת
8 האיזון בין הערכים החוקתיים המתנגשים, עקרון פומביות הדיון וזכות
9 הפרטיות, בנקודה בה מתקיימת פגיעה חמורה בזכות הפרטיות (שם, בפסקה
10 8). נקודת האיזון מובילה לכך שכלל, הבכורה תהא נתונה לעקרון פומביות
11 הדיון וידו של בית המשפט תהיה קפוצה ביחס להיענות לבקשות לאיסור
12 פרסום. אין די בפגיעה בפרטיות אלא נדרשת פגיעה שעוצמתה חמורה, **כן יש**
13 **צורך לשקול את מידת העניין הציבורי בפרסום** (שם, בפסקה 8). יוער כי ענין
14 ציבורי יכול שיתקיים אף במקרים מסוימים בהם חשוד לא הועמד לדין בתום
15 החקירה (ר' רע"פ 2050/22 **פלוני נ' פלוני** (13.6.2022)).

16
17 מטבע הדברים וכפי שנפסק, "**סופו של יום, הדברים נבחנים נוכח מגוון**
18 **השיקולים בכל מקרה לגופו**" (בש"פ 4537/08 **פלוני נ' מדינת ישראל**, בפסקה
19 41 (1.6.08)). לאחר שהתעמקתי בחומר והתרשמתי מהמערערת שהתייצבה
20 בפניי, נחה דעתי כי מקרה זה נמנה על אותם מקרים חריגים אשר מצדיקים
21 היענות לאיסור הפרסום המבוקש.

22
23 ב. ביחס לפגיעה בפרטיותה של המערערת מצאתי כי אכן הכרעת הדין כוללת
24 מספר אזכורים בעלי זיקה הדוקה לפרטיותה של המערערת, במספר מישורים
25 לרבות עניינים אינטימיים, ענייני רפואה, ענייני משפחה, מצוקה כלכלית
26 והקושי וההשפלה שהיו מנת חלקה במסגרת הסכסוך וההליך בבית הדין. אלה
27 אמנם לא תוארו בפירוט יתר אולם נוגעים באופן מובהק לצנעת פרטיותה של
28 המערערת וחשיפתם עולה כדי פגיעה חמורה בפרטיותה (השוו: **ענין ידיעות**
29 **אחרונות**, בפסקה 13). בדומה, בהכרעת הדין קיים אזכור לתלותה של בתה
30 של המערערת בטיפול רפואי, ובמצוקות נוספות על רקע דיור וכלכלה. יש
31 לציין כי על אף העמדה העקרונית והנחרצת בה אחזה המשיבה ביחס לעקרון
32 פומביות הדיון, במהלך הדיון שהתקיים בפניי, המשיבה הביעה נכונות לשקול
33 את חסיונם של פרטים מסוימים המופיעים בהכרעת הדין (ר' עמ' 5 ש' 1-5
34 לפרוטוקול).

35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 06-22-06- נ' מדינת ישראל

1 אציין כי מצוקתה של המערערת התגלתה בפניי במסגרת הדיון. התרשמתי כי
2 בנסיבות המקרה הקונקרטי פרסום שמה וחשיפת פרטיה באופן פומבי פוגע
3 בפרטיותה באופן אשר עלול לגבות מחיר יקר. אין ספק כי מדובר בנוזק החורג
4 מהנוזק הטבעי הגלום בפרסום שמות נאשמים. מהלך הגירושין היה ארוך
5 וקשה, לאחריו נותרה המערערת מפרנסת יחידה ולטענתה הפרסום אף גורם
6 לה לנוזק במישור התעסוקתי בנסיבות החשיפה במרשתת. אכן, בעידן הנוכחי
7 הקלות בגישה למידה והחשיפה אליו בלחיצת כפתור מעצימה את הפגיעה של
8 מי שענייניו הפרטיים נחשפים. עם זאת נזק למוניטין או נזק לפרנסה אינם
9 מובילים בהכרח לפגיעה בפרטיות אשר תצדיק איסור פרסום (ר' רע"א 482/13
10 אליהו חברה לביטוח בע"מ, בפסקה 13 (23.4.2013)). יודגש כי השיקול
11 הרלוונטי הוא הפגיעה בפרטיות המערערת והוא זה שמצדיק את איסור
12 הפרסום אף אם לא היה מוביל לפגיעה בפרנסתה.

13
14 עיקרון פומביות הדיון מקבל משנה תוקף במקרים בהם מדובר בעניין ציבורי
15 או באינטרס ציבורי. שונים הם פני הדברים בענייננו. בנסיבות ענייננו לא
16 מצאתי כי יש ענין ציבורי מיוחד בפרסום שמה של המערערת. אין מדובר
17 בדמות ציבורית או דמות בעלת זהות מיוחדת אשר מצדיקה ואף מחייבת
18 לעיתים את פרסום פרטיה (ר' והשוו ביחס לפרסום שמות חשודים: בש"פ
19 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל, בפסקה 15 (1.8.2004); בש"פ 1039/19
20 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' שופטת אלמונית, בפסקה 12 (13.3.2019)).
21 מסיבה זו גם לא אייחס משקל גבוה לשיהוי בהגשת הבקשה בבית המשפט
22 קמא, בבחינת "הסוסים ברחו מן האורווה" שכן העניין הציבורי במערערת
23 דל, זאת מבלי לפגוע בכבודה חלילה.

24
25 ג. בבחינת למעלה מן הדרוש: כאמור, במבוא אין מחלוקת כי המערערת הוסיפה
26 שורה להחלטת בית הדין בדבר חיוב המתלונן חיובו במלוא שכר הדירה
27 והוצאותיה עד מתן הגט, מעשה אשר הינו כביכול פגיעה בסדרי שלטון ומשפט.
28 מדוע אפוא זוכתה המערערת מניסיון לקבל דבר במרמה וביתר שאת נשאלת
29 השאלה כיצד הגיע בית משפט קמא למסקנה כי זיוף ההחלטה השיפוטית
30 עולה כדי "זוטי דברים". כאן המקום להדגיש כי המשיבה השלימה עם זיכוי
31 המערערת ופסק הדין הינו חלוט.

32
33 עולה מהכרעת הדין כי תוספת השורה הייתה שילוב בין שני מסמכים קיימים
34 בתיק בית הדין הרבני, וכבי' השופטת בן ארי אשר עינה בחומר הראיות,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 06-22-06- נ' מדינת ישראל

1 במסגרת ההליכים המקדמיים, אשר לא היה שנוי במחלוקת, המליצה
2 למאשימה לבחון את האינטרס הציבורי שבניהול התיק.

3
4 בימ"ש קמא, בהכרעת הדין מיום 12.21.21 ■ קבע, בין היתר, ביחס לעבירה
5 הראשונה כי המערערת האמינה כי רכיב ההחלטה השיפוטית אותו זייפה התקבל
6 ע"י ביה"ד הרבני, ולכן "קיים למצער ספק סביר ביחס לטענתה זו ולפיכך
7 להתקיימות מטרת המרמה בלבה בעת ביצוע העבירה הנטענת". ביחס לעבירה
8 השנייה (זיוף ההחלטה השיפוטית-צ.ק.), בימ"ש קמא קבע, בין היתר, כי "זכאית
9 הנאשמת (המערערת-צ.ק.) ליהנות מהסייג של "זוטי דברים", הקבוע בהוראות
10 סעיף 34 לחוק העונשין... מדובר כאמור בתוספת שורה להחלטה שיפוטית,
11 שנעשה באופן מרושל ונשלח למתלונן בלבד, כאשר בהחלטה המזויפת לא נעשה
12 שימוש מול גורם רשמי כלשהו כגון ההוצאה לפועל. בנוסף, מדובר בשורה
13 שמבטאת התחייבות מפורשת של המתלונן לפני בית הדין, ואף אמירה של בית
14 הדין עצמו לפרוטוקול (המאשרת כי לגבי דידו הנושא "סגור" ומוסכם-צ.ק.) הגם
15 שלא בגדרי ההחלטה, כאשר על רקע זה גם לא הוכחה כנדרש כוונת מרמה אצל
16 הנאשמת. מעשה הזיוף אף היה ללא תוצאות מעשיות, שכן המתלונן ממילא
17 שילם את הוצאות המדור הזמניים כפי שהתחייב לעשות".

18
19 ד. אין בידי לקבל את טענת המשיבה לפיה יש להתריע את הציבור מפני
20 המערערת. למעשה, מצאתי טעם לא מבוטל בתהיותיו החוזרות של בית משפט
21 קמא בדבר האינטרס הציבורי שבניהול ההליך כנגד המערערת. כזכור,
22 המערערת אמנם הוסיפה שורה להחלטת בית הדין אולם הפרוטוקולים של
23 בית הדין, כמו גם הכרעת הדין, מלמדים שלמעשה בית הדין החליט כי
24 המתלונן ישלם למערערת את הוצאות המדור עד למתן הגט וכפי שצוין
25 בהכרעת הדין, המערערת שילבה בין החלטות של בית הדין. נראה כי בצדק
26 זוכתה המערערת מהאישומים כנגדה ואף יתכן כי עמידה על מלוא העובדות
27 בטרם הגשת כתב האישום עשויה הייתה לייתר הגשתו מלכתחילה ובאותו
28 שלב לא היה ענין מיוחד בפרסום ממילא.

29
30 ה. בשולי הדברים יצוין כי המערערת התייחסה לתלונות שהגישה כנגד משטרת
31 ישראל וכנגד הפרקליטות מהן עולה נימה ביקורתית כלפי ההליכים שננקטו
32 כנגדה שמא ביסודם ניצבים שיקולים זרים. לא מצאתי תימוכין לטענות אלו
33 של המערערת ואף באי כוחה של המערערת לא פסעו בנתיב זה, אף שהביקורת
34 כלפי ניהול ההליך עלתה לא רק מצד ההגנה אלא אף מצד בית המשפט.

35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 06-22-06- נ' מדינת ישראל

1 בנסיבות בהן המערערת זוכתה בדין, תוכן הכרעת הדין, נסיבות העבירה, כמו גם
2 המידע הרגיש אודות המערערת, המכיל גם התייחסות לפריט רגיש אודות קטינים,
3 שאינם צריכים "ששיניהם תקהינה", עקב מעשה אמם; כל אלו מצויים בליבת
4 הזכות לפרטיות של המערערת, החוסים תחת עניינים משפחתיים, וזאת גם לפי
5 הנחיית פרקליט המדינה.

6
7 ז. בקבלת הערעור אין למצוא פגיעה בעיקרון פומביות הדין, כאשר מדובר במערערת
8 אשר זוכתה בדין, ופסה"ד בהליך הפלילי מדבר בעד עצמו. אין בהחלטת בימ"ש
9 קמא משום חידוש משפטי או עניין היכול להועיל לציבור כולו, ובמאזן השיקולים,
10 נדמה כי המערערת ומשפחתה ייפגעו יותר מפרסום ההחלטה, מאשר הציבור
11 הרחב מאי פרסום שם המערערת.

12
13 ח. בשולי הדברים, אך לא בשולי חשיבותם, אינני נדרש לטענת השיהוי שעמדה חלק
14 ממכלול שיקוליו של ביהמ"ש קמא בדחיית בקשת המערערת ועליה עומדת
15 המשיבה. שכן, לעתים, הצבת "שעון חול" בהחלטות העוסקות בדיני נפשות לא רק
16 של המערערת, אלא גם של משפחתה, אינה יכולה, לפחות במקרה דנן, לעמוד
17 כשיקול מרכזי בהחלטה זו. קל וחומר, כאשר לעתים, האדם נושא הבקשה, לא
18 יודע בעצמו שניתן למצוא עליו פרטים כאלו ואחרים ברשת או שאינו מבין את
19 השפעתה של ההחלטה לטווח הארוך. עוד יש להדגיש כי פעמים שמעסיק ממוצע
20 תר במרשתת אחר פרטים הנוגעים למועמד לעבודה. הותרת שם המערערת חשוף
21 לכל, תסב לה פגיעה נוספת ואפילו אנושה בהיותה תלויה בפרנסתה בעצמה בלבד.

22
23 ט. על כן, אני אוסר על פרסום שמה של המערערת, ועל איסור כל פרט, מסמך או
24 מסמך המזהה את המערערת עם ההליך המשפטי שהתנהל בביהמ"ש קמא (ת"פ
25 02-18-06 ובבימ"ש זה).

26
27 המזכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים.

28
29 כ"ט תמוז תשפ"ב, 28 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

30
31
32

ציון קאפח, שופט עמית

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
פליליים**

ע"פ 06-22- [redacted] - נ' מדינת ישראל

1

איסור פרסום